

[Jefsen Christensen.]

eneste Livsopgave, kunde jeg meget vel tænke mig, at mange unge vilde sige: Vi maa hellere give helt op, vi maa hellere blive helt færdige, det er at sætte os en Opgave, som vi ikke er i Stand til at løse. Kan vi ikke gennem Tvangsauktion eller Akkord faa afviklet Gælden, saa vi kommer nogenlunde paa lige Fod med dem, der er haardest belastede, men dog kan klare sig, ser vi paa den Fremtid, der er os beskaaret, saaledes, at vi hellere maa give op i Dag end i Morgen. Ud fra de Erfaringer, jeg har i Arbejdet med Akkordsager, tror jeg, at det i mange Tilfælde vil ligge saadan, at man vil nægte at gaa med, Modet vil svigte hos den, der skal have Akkorden. Naar Indefrysningen alligevel er taget med, skyldes det, at ogsaa andre end Debitor er interesseret i disse Spørgsmaal, og at man under Arbejdet med disse Spørgsmaal maa søge at gaa de Veje, der fører til de mindst mulige Vanskeligheder, den mindst mulige Skade for alle Parter i Sagen. Derfor kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at vi behandler dette Lovforslag saa hurtigt som muligt og ender med at vedtage et Lovforslag, der helt ligger paa Linie med det her foreslaaede.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget vil jeg gerne fremhæve, at det, der foreslaas i § 1, ikke er et almindeligt Moratorium for Landmænd, der har Gæld ud over den Værdigrænse, som er nævnt i Lovforslaget; de paagældende Landmænd skal have søgt frivillig Akkord, og de skal have personlige Betingelser for at opnaa Tvangsakkord; i Betragtning kommer med andre Ord kun de Landmænd, som er ude i de Vanskeligheder, der enten fører til Tvangsakkord eller frivillig Akkord eller Akkord ad den Vej, her er nævnt, Moratorium for den Del af Gælden, der ligger ud over Værdien. Jeg siger dette for at forebygge Misforstaaelse; det er ikke et almindeligt Moratorium, der her stilles Forslag om, og det angaar kun den Del af Gælden, som ligger ud over Værdien.

Der er i øvrigt forskellige Punkter, som jeg er uklar over ud fra de praktiske Erfaringer, jeg har med Hensyn til Akkordarbejdet. Hvordan skal saaledes Stykke 3 i § 3 forstaaes? I det Øjeblik alle Kreditorer forlanger Moratorium i Stedet for Akkord, vil Administrationen saa stille sig paa det Standpunkt, at saa bliver der ingen Penge til Betaling af Restancer? I saa Fald er det i hvert Tilfælde givet, at der intet kommer ud af denne Historie, og saa falder den paagældende paa Restancer, paa Kre-

ditforeningsrenter og paa resterende Skatter. Hverken af Lovforslaget, af Folketingsudvalgets Betænkning eller af de Udtalelser, der er fremsat af Ordførerne i Folketinget, kan jeg se, hvordan man i saa Tilfælde vil stille sig fra Administrationens Side. Jeg har meget vel set, at den højtærede Landbrugsminister har svaret, at hvis der var delvis Akkord og delvis Hensstandgiven, vilde Akkordlaan kunne ydes i Forbindelse hermed, men Spørgsmaalet er, hvordan man er stillet i det Øjeblik, ingen af Kreditorerne vil gaa med til Akkord, og ingen Akkorddividende altsaa kan fikseres — saa er Skifteretten stillet paa en saadan Maade, at det hele ikke kan blive til noget. Jeg nævner dette som et Eksempel paa de Enkeltheder, jeg har fundet ved at gennemgaa Lovforslaget meget nøje. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa disse Enkeltheder, jeg mener, de egner sig bedre til Behandling i et Udvalg, og jeg vil derfor tillade mig ved Slutningen af denne Forhandling at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Med disse Ord skal jeg anbefale, at Landstinget søger at give Lovforslaget en hurtigt Udvalgsbehandling, der ender med Gennemførelse af Lovforslaget.

Jensen (Aale): Jeg er endda saa glad, vi græd lidt, sagde Pigen, hun skulde skifte Plads. Jeg kunde ikke andet end fryde mig over den Tale, som det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jefsen Christensen) holdt. Det er ikke altid, at vi under Behandlingen af disse Forhold har været saa enige, som vi synes at være nu. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at dette Lovforslag og andre Lovforslag af lignende Beskaffenhed er Bagslag efter Højkonjunkturen, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at Grunden er den store Gældsstiftelse af forskellig Art, der har fundet Sted.

Jeg hilser dette Lovforslag med Glæde. Det betegner en Udvidelse og en Forbedring af det, som vi har haft hidtil. Der gives derved kriseramte Landbrugere Mulighed for i højere Grad end hidtil enten at faa Akkord eller faa Moratorium, Indefrysning af den løse Gæld, som det populært kaldes. Der gives Mulighed for en Indefrysning i 3 Aar, foruden at der i første Række gives Mulighed for Akkord, og jeg tror, at det næste paa Dagsordenen opførte Lovforslag efter at være blevet ophøjet til Lov i høj Grad vil hjælpe til, at der kan laves Akkord, hvor det ellers vilde være vanskeligt.

Jeg ser vel af Betænkningen fra Folke-